

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26- 321
Беране, 15.04.2026.године

Главни администратор општине Беране, поступајући по примједбама Управног суда Црне Горе изнијетих у Пресуди У.бр.3619/23 од 24.02.2026.године, у поновном поступку рјешавајући по жалби Т. Р. из Берана, бр.12-422/20-14341/5 од 29.11.2022. године, кога заступа М. Т., адв. из Берана изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-14341/4 од 11.10.2022. године, на основу чл.77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20, 50/22 и 84/22) д о н о с и :

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Поништава се рјешење Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-14341/4 од 11.10.2022. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Побијаним рјешењем одбијен је предлог жалиоца бр. 12-422/20-14341/1 од 02.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-1/20-14341 од 22.04.2020. године и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка. Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због свих законом предвиђених разлога и у битном наводи да је исто незаконито. Даље истиче да је основица пореза на непокретности утврђена примјеном Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11,66/15 и 39/17) која је одлуком Уставног суда Црне Горе укинута, те је и висина пореске обавезе утврђена на неуставан и незаконит начин. Наводи да је првостепени јавноправни орган побијано рјешење донио примјеном чл. 152 Устава Црне Горе при чему је игнорисао одредбу чл. 67 Закона о уставном суду, која је, по његовом мишљењу, искључиво мјеродавна за рјешавање овог питања. Надаље истиче да је првостепени орган занемарио одредбе чл. 66 Закона о уставном суду и чл. 139 став 1 тачка 3 Закона о управном поступку. Надаље, предлаже увид у одлуку Уставног суда Србије УЖ-8199/2018 од 08.11.2018. године и Рјешење Привредног апелационог суда Србије Пж. бр. 3099/13 од 05.06.2013. године. Наводи и да је у односу на пресуду Увп.528/21, на којој првостепени орган заснива своју одлуку, у току поступак по уставној жалби У-III 95/22 од 04.02.2022. године те постоји могућност да одлука Уставног суда буде другачија у односу на ту одлуку. Надаље истиче да је побијано рјешење у дијелу одлуке о трошковима поступка, донесено уз битну повреду правила поступка, из разлога што нема јасних и ваљаних разлога, услед чега је дошло до погрешне примјене материјалног права.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи побијано рјешење и усвоји предлог жалиоца за измјену правоснажног рјешења, или предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, те га обавезе да жалиоцу накнади трошкове поступка у складу са АТ ЦГ.

Рјешењем Главног администратора бр. 03-042/23-6 од 04.01.2023. године одбијена је жалба жалиоца бр. 12-422/20-14341/5 од 29.11.2022. године, изјављена на рјешење Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-14341/4 од 11.10.2022. године.

Против поменутог рјешења покренут је Управни спор код Управног суда Црне Горе, који је пресудом У.бр.3619/23 од 24.02.2026. године поништио поменуто рјешење Главног

администратора из разлога изнијетих у пресуди.

У поновном поступку, Главни администратор је поступајући по налозима датим у означеној пресуди Управног суда Црне Горе, поново размотрио ожалбено рјешење, жалбу и списе предмета и утврдио да ожалбено рјешење није правилно и на закону засновано.

Члан 67 став 1 Закона о Уставном суду Црне Горе („Сл.лист ЦГ“ бр. 11/15 и 55/19) прописује да свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом, донијетим на основу закона или другог прописа и општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није био или да није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта, ако та измјена не утиче на права савјесних трећих лица.

У укидним разлозима из пресуде Управног суда у конкретној управној ствари истиче се да је дејство одлука Уставног суда Црне Горе, поред члана 152 став 2 Устава Црне Горе разрађено и чланом 67 став 1 Закона о Уставном суду Црне Горе. Наведени члан је, по становишту Управног суда, својом формулацијом јасан и прецизан, на начин да утврђује право странци да тражи измјену појединачног акта донијетог на основу неуставног општег акта, чак и у случају да је исти правоснажан и коначан.

Код напријед изложеног, а имајући у виду да је првостепено рјешење о утврђивању пореске обавезе чија се измјена тражи, донијето на основу Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) након 08.11.2019. године, до када су подзаконски акти морали бити усаглашени са Законом о порезу на непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 25/19), нејасни су разлози да не постоји могућност измјене побијаног рјешења због околности да је исто правоснажно и извршно.

Имајући у виду напријед наведено закључује се да образложење побијаног рјешења не садржи јасне, потпуне и утемељене разлоге за одбијање захтјева жалиоца, што представља повреду правила поступка из члана 22 став 7 Закона о управном поступку.

У поновном поступку, првостепени орган ће водећи рачуна о примједбама датим у овом рјешењу уз активно учешће странке у поступку, а цијенећи колико су и остали наводи из жалбе од утицаја на правилно рјешавање ове управне ствари, донијети нову и на закону засновану одлуку.

Са изложеног, а на основу чл.126. ст.7 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ВД ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Миладин Тмушић

